అమ్మకి, రేఖారాణి ఉత్తరం

కాకుమాను శారద

అప్పుడే మెలకువ వచ్చిన రేఖ గడియారం వంక చూసింది ఏడున్నర బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకొని లేస్తున్న రేఖకు దొడ్లో తల్లి గొంతు ఖంగుమని వినబడుతున్నది తననే తిడుతుందని తెలుసుకొనేందుకు ఎక్కువసేపు పట్టలేదు విసుగ్గా లేచి బాత్‌రూమ్ వైపు నడిచింది

అది రోజూ ఆ యింట్లో జరిగే భాగోతమే ప్రొద్దున్న లేచింది మొదలు రాత్రి పడుకోబోయే వరకూ తల్లికి ఒక పనిలోనూ సహాయం చేయకపోగా తల్లిచేతే తన పనులుకూడా చేయించు కుంటుంది రేఖ తెలివిగలదే, చురుకైనదేకాని ఇంటి పనిలో ఆమె కున్న నిర్లక్ష్యం, బద్ధకం మరెవ్వరిలోను చూడలేదంటుంది రేఖ తల్లిమీనాక్షి

బాంక్ మేనేజర్‌గారి ఏకైక గారాబాలపట్టి రేఖారాణి ఆమెకు ఒక అన్న, తమ్ముడు ఉన్నారు బి ఏ చదువుతున్న రేఖ "చదువుకున్న ఆడవాళ్ళు వంట చేయటంలో అర్థం లేదంటుంది" "నేను ఆ కూర చేస్తే రుచిగా వుంటుంది — ఈ పిండివంట చేస్తే బ్రహ్మాండంగా చేస్తాను" అని ఎవరైనా అంటే అదీ ఓ గొప్పేనా అని తేళ్ళికగా తీసిపారేస్తుంది అంతకన్నా మొండిగా ఎవరైనా వాదిస్తే నాకంత ఖర్మం పట్టలేదు పొమ్మంటుంది

గారాబంగా పెంచుకున్నందుకు తండ్రి ఏ పనీ చెయ్యనివ్వడు ఆ అవకాశమే ఆమెకు మరింత మొండిదానిగా తయారుచేసింది "ఎంత గారాబంగా పెరిగినా, ఆడపిల్ల అన్ని పనులు నేర్చుకోవాలి" అనే సిద్ధాంతము మీనాక్షిది కూతురిఎడ్ల అమితమైన ప్రేమ లేకపోలేదుకాని ఆ ప్రేమే పిల్లల బాధ్యతలని ఆటంకపరచి, భవిష్యత్‌లో నేరస్థులుగా నిలబడేటట్లు వుండకూడదు" అని వాదిస్తుంది భర్తతో

ఓరోజు "రేఖా! ఇలారా ఈ పూరీలు వత్తు" అన్నది మీనాక్షి గట్టిగా కేకలేస్తూ

"అబ్బబ్బ అవతల చదువుకుంటుంటే ఏమిటమ్మా మరెప్పుడిక యిలా చెప్పకు బోర్" విసుక్కుంటూనే ఆ పని చేసింది

అలాగే ఓసారి పులిహోర చేస్తూ కూతుర్ని పిలిచింది

"నోట్సు రాసుకుంటున్నాను ఇప్పుడు రాను ఫో" అరవనట్లుగానే అన్నది మరో మూడుసార్లు పిలిచేసరికి ఇక తప్పదన్నట్లుగా లోపలకి వెళ్ళింది వండిన అన్నంలో పసుపు కలుపుతూ ఉన్నది మీనాక్షి పొయ్యిమీద పులుసు ఉడుకుతున్నది

"పులిహోర చేస్తున్నాను ఇక్కడ కూర్చుని చూడు తెలుస్తుంది చేస్తే తొందరగా వచ్చేస్తుందికూడా!" అన్నది నెమ్మదిగా ఆశలో

కాని కూర్చున్నచోట నుంచి కదలకుండానే చూస్తూవున్నది రేఖ "బోడి పులిహోర చెయ్యటం, ఎవరికి రాదు అన్నంలో, ఉడకబెట్టిన పులుసు పోసేస్తేసరి" తనలోనే గొణుక్కుంది విసుగ్గా వంట యిల్లంటేనే తగని కోపం, విసుగు అన్ని వండి అమర్చితే ఆనందంగా తినటమేతప్ప, 'అంత రుచిగా కంచంలోకి యెలా వచ్చిందీ' అన్న ఆలోచనే రాదామెకు

కాసేపటికి "ఆ పులుసుగిన్నె దింపి పాలు

పెట్టు'' అన్నది ఆ తర్వాత "ఇవి సర్దు అవి సర్దు అది ఇలా ఇవ్వు ఇది అక్కడ పెట్టు" అనే తల్లిమీద విసుక్కుంటూ పనంతా పూర్తిచేసి ఓ అరగంటకి ఆ ఇంట్లో నుంచి బయటపడి, మంచంమీద వాలి గాఢంగా నిట్టూర్చింది

మరోసారి పని మనిషి రాకపోతే, తల్లికి ఒంట్లో నలతగా ఉండటంతో పని అంతా రేఖ మీదే పడింది అంత పెద్ద యింట్లో పాచి పని అంతా తనొక్కతే చేస్తున్నా చూస్తూ ఊరుకోవడం, కోపం కల్గించినా ఏం చేయలేక పోయింది బట్టలన్నీ ఉతికి ఆరేస్తుండగా అప్పుడే ఊరునుంచి వచ్చిన తండ్రి చూచి "ఏమిటి చిట్టితల్లీ! నీవు ఆరేస్తున్నావ్" అనగానే కళ్ళల్లో నీళ్ళు తిరిగాయి రేఖకి

"మీరూరుకోండి . చెయ్యకపోతే పనెలా తెలుస్తుంది" అన్నది మీనాక్షి

"ఇప్పుడు దానికేం వయసు మించినదని చదువయిపోయేక నేర్చుకుంటుంది ఇప్పుడేకదా, వాళ్ళు కాస్త సరదాగా గడపగలిగేది"

"ఆఁ ఆ మీ గారామే దాన్ని చెడగొడ్తుంది మీరిలా నేర్పండి రేపు అత్తగారింట్లో, పుట్టింటివాళ్ళేం నేర్పలేదని నన్ను ఆడిపోసుకుంటారు"

తండ్రి నవ్వుతూ ఏదో అనునయంగా చెప్తున్నాడు ఇక అక్కడ వుండలేక బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళి "ఛీ! ఛీ! తనంటే అమ్మకి అసలు ప్రేమే లేదు అందుకే తనచేత అంత చాకిరి చేయించింది," అనుకొని వెక్కివెక్కి ఏడ్చింది

కాలం జరిగిపోతూ వున్నది రేఖ బి ఏ పరీక్షలు పూర్తిచేసే చెయ్యడంతోటే ఆమెను వెతుక్కుంటూ ఓ సంబంధం వచ్చేసింది ముందు "టాట్" నేను చేసుకోను అన్న తరువాత తనకు కాబోయే భర్త సిటీలో ఓ పెద్ద కంపెనీలో మేనేజర్ అని వాళ్ళదో పల్లెటూరని అతని ఇద్దరన్నయ్యలు వ్యవసాయం చేస్తారని బాగా ఆస్తిపరులని బాగా చదువుకున్నవి, తన భర్తేనని తనని అపురూపంగా చూసుకుంటామని, వాళ్ళు మరీ మరీ కోరారని ముఖ్యంగా వంట చేయడానికి ఓ నాయర్ కాలు కదిపితే కారు వుందని తెలియగానే వెంటనే తలూపేసింది, "కాదని, అవునని" చెప్పలేదు మీనాక్షి

ఓ శుభముహూర్తాన శ్రీనివాసుతో రేఖ పెళ్ళి వైభవంగా జరిగింది అన్ని లాంఛనాలతో పెళ్ళి అయిన నెల రోజులకే అత్తవారి ఇంట తప్పనిసరిగా కాలు పెట్టింది అక్కడ బడపమిచుకులు, తోటికోడళ్ళ ఆదరణ, అత్తగారి ప్రేమను చూచి ఆశ్చర్యపోయింది తను గీసిన చిత్రాలను, లల్లికలను చూపిస్తూ, కాలేజీ విషయాలు చెప్తూ, అందర్ని నవ్విస్తూ ఆనందంగా ఓ నెల రోజులు గడిపి హైదరాబాద్‌కి భర్తతో కాపురానికి వచ్చేసింది ప్రేమగా చూచుకొనే భర్త వేళకి వండి వడ్డించే నాయర్, ఏది కావాలన్నా ప్రేమగా అమర్చే పనిమనిషి 'ముత్తి' వీలయితే సాయంత్రం భర్తతో కారులో సినిమాకో, షికారుకో, లేక ఒంటరిగా మహిళామండలిలో హాజర్ కావటం ఇలా ఆనందంగా, సాఫీగా సాగిపోతున్న సంసారం గురించి తండ్రికి లేఖలు వ్రాసింది

ఓ ఆర్నెలలు గడిచాయి ఆరోజు శ్రీనివాస్ ఆఫీసు గదిలో ఫ్రెండ్స్‌తో కలసి భోజనం చేస్తుండగా ఓ కొలీగ్ నరహరి,

"ఈ గుత్తివంకాయ కూర రుచి చూడండయ్యా మా ఆవిడ అమోఘంగా చేస్తుంది" అంటూ అందరి ప్లేట్సులో వేసాడు చాలా బాగుందని మెచ్చుకున్నారంతా

"అసలు ఈ ఆడవాళ్ళంతా యిలా రుచిగా వండిపెట్టేసి మన మనసుల్ని ఆకట్టుకుంటున్నారోయ్ మా శ్రీమతికి నామీద కోపం వచ్చిందని తెలుసుకునేందుకు కారం ఎక్కువయిన కూరే నిదర్శనం" గట్టిగా నవ్వేస్తూ అన్నాడు మరో కొలీగ్

"ఆ కష్టం మాత్రం శ్రీనివాస్‌కి లేదోయ్ పాపం రేఖాగారికి వంట రాదట ఆమధ్య మా శ్రీమతితో అన్నారట" సౌమ్యంగా నే నవ్వుతూ అన్నాడు నరహరి

ఇంతవరకు తనకు తెలియని విషయం మరొకరికి తెలియడంవల్ల ఆశ్చర్యంగా చూసాడు వాళ్ళవైపు ఇదే అదను అనుకొని "ఏమో బాబు నామట్టుకు నాకు ప్రేమగా వండి వడ్డించలేని భార్య . తోటలో పూచిన వాసనలేని పువ్వు రెండూ ఒకటే . వాళ్ళకంటే ఓ వంటవాడే నయం" అంటూ లేచాడు యింకో కొలీగ్ రామారావు, శ్రీనివాస్ మీదున్న అక్కసంతా కనబడకుండా వెళ్ళగక్కుతూ శ్రీనివాస్ ముఖం నల్లబడి పోయింది అవమానంతో తల వంచుకొని తన సీట్‌లోకి వచ్చేసాడు అతనికి పదే పదే రామారావ్ అన్న మాటలే గుర్తుకు వస్తున్నాయి మెదడు మొద్దుబారినట్లయి అచేతనంగా పైన ఫ్యానువంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు కాసేపు ఆ పూటకి లీవు పెట్టి కోపంగా యింటికి వచ్చేసాడు ఇంట్లో శ్రీమతి లేదని, ఎక్కడికో వెళ్ళిందని నౌకరు చెప్పగానే బూట్లైనా విడవకుండా మంచంమీద వాలిపోయాడు

సాయంత్రం యింటికి రాగానే నౌకరు ద్వారా అంతా విన్న రేఖ ఆదుర్దాగా కాఫీ చేసి భర్త దగ్గరకి వెళ్ళి నుదుటిమీద చెయ్యి వేసింది కళ్ళు తెరచి భార్య మొహంలోకి చూసాడు వాసు

"ఏమిటి ఒంట్లో బాగుండలేదా ? మీరొస్తారని నాకు తెలియదండి మిసెస్ జాన్సన్ షాపింగ్‌కి రమ్మంటే వెళ్ళాను" అంటూ భర్త చేతికి కాఫీ యిచ్చి తను తెచ్చిన చీరెలను భర్తకు చూపించింది

"ఈ చీరెలు అత్తగారు వాళ్ళకి పంపండి బావున్నవని తలొకటి తీసుకొన్నాను" భార్య మంచితనము చూసి మరింకేం అడగలేకపోయాడు వాసు

ఆ రోజు రాత్రే ఒక నిర్ణయానికి వచ్చిన వాడిలా నాయర్‌ని పిలిచి "నువ్వు సెలవు తీసుకో అవసరమైతే కబురు పంపుతాను" అని చెప్పాడు మరునాడు ప్రొద్దున్నే లేస్తూనే ఖంగారు పడిపోయింది రేఖ నాయర్ రాలేదని విని "నేనే వద్దన్నాను" అన్నాడు వాసు భయంతో నోరు కదపలేదు ఏదో విధంగా తనకు చాతనయినట్లు పని మనిషి సహాయంతో పచ్చడి చేసేసి భర్తకు ఇడ్లీ వడ్డించి టిఫెన్ అయిందనిపించింది భోజనం ఆఫీసుకి పంపమని భర్త చెప్పి వెళ్ళగానే గుండెలో రాయి పడినంత పని అయింది రేఖకి కాసేపు ఆలోచించి బియ్యం కడిగి స్టౌవ్‌మీద పెట్టింది వంకాయ కూర వండి, చారు పెడదామనుకొన్నది ముత్తిని అడిగింది అది చెప్పిన విధంగానే, కాస్త దాని సహాయంతోనే కూర, చారు వండేసింది, తనకు తోచిన విధంగా టిఫెన్ కారేజ్‌లోఅన్నం పెడుతున్నపుడు పూర్తిగా గరిటెకు అతుక్కుపోయిన అన్నం ఓ పట్టాన రాలేదు బాగా మెత్తబడిపోయింది, మరోసారి వండటానికి టైమ్ లేదు అదే వడ్డించేసి, అన్నీ సర్ది నౌకర్ చేత కారేజీతోపాటు "తొందరవల్ల అన్నం కాస్త మెత్తబడింది కోపం తెచ్చుకోవద్దు" అని ఓ చీటి రాసి పంపి తరువాత తనుకూడ వడ్డించుకొన్నది కూరన్నం నోట్లో పెట్టుకోగానే వాంతి వచ్చినంత పని అయింది సరిపోని ఉప్పుతో, ఉడకని ముక్కలు, వెగటు పుట్టింది పెరుగుతో భోజనం చేసి చెయ్యి కడుక్కున్నది ఆమె మనసులో అనేక ఆలోచనలు, రాత్రికి ఏమి కూర చెయ్యాలి ? . ఎలా చెయ్యాలి ? "అమ్మ వండేటప్పుడు చూస్తైనా వుంటే బాగుండేది అమ్మ ఎంత రుచిగా వండేది నేనూ అన్నీ వేసాను. మరెందుకు వెగటు పుట్టింది ? ఆయన తిన్నారో లేదో ? ఏమంటారో ? భగవాన్" అనుకొన్నది భర్త యింటికి వచ్చే సమయానికి భయంగా గదిలో కూర్చున్నది ఇంటికి వచ్చిన వాసు "మధ్యాహ్నం వంట నువ్వే చేసావా" అని మాత్రం అడిగాడు అంతే

ఆ రోజు రాత్రి ముత్తిచేతే వంట చేయిస్తుంటే, నాయర్ వున్నపుడు తనని కనీసం వంట యింటి వైపునా చూడనీయని రేఖ, ఈ రోజు తనచేతే చేయించటం దానికి ఆశ్చర్యం, ఆనందం కల్గించాయి ఓ విధమైన రుచి కలిగిన భోజనముతో తిన్నాననిపించాడు వాసు భర్త మౌనానికి కారణము తెలిసికూడా ఎందుకని అడగలేదు రేఖ మర్నాడు ప్రొద్దున్నే లేచి కాఫీ పెట్టి తనకు చేతనయినట్లుగా ఉప్మా చేసింది వంట దగ్గరకి వచ్చేటప్పటికి రేఖకి కళ్ళవెంబడి నీళ్ళు తిరిగాయి ఆ క్షణంలో అమ్మ గుర్తుకు వచ్చిందామెకు కాసేపటికి అన్నం వండి వార్చేసి, పొయ్యిమీద పప్పు కడిగిపెట్టి గోంగోర వలిచి, పెట్టి అంతా అయిన తరువాత తాలింపువేసి పక్కగా పెట్టబోయినప్పుడు గుర్తుకువచ్చింది "కారం, ఉప్పు వెయ్యనేలేదని" అన్నం చూడబోతే మేకుల్లా వున్నది ఇలా వుండగా పొయ్యిమీద కూర మాడువాసన కొడ్తుంది గిన్నె గబగబా దించబోయి చెయ్యి కాలటంతో క్రిందకి వదిలేసింది అది క్రింద వున్న గాజు ప్లేటుని పగులగొట్టి మరీ క్రింద పడింది ఒక్కక్షణం కాలమే స్తంభించిపోయినట్లు అచేతనంగా వుండిపోయింది గబగబా మిసెస్ జాన్సన్ ఇంటికి ఫోన్ చేసింది, వంట మనిషిని పంపమని ఆరోజు వంట చాలా రుచిగా

అమ్మకి రేఖారాణి ఉత్తరం

ఆ గుటుములో వాసుకి అనుమానమువచ్చి మర్నాడు ఆఫీసుకి వెళ్ళకుండా ఇంట్లోనే వున్నాడు పచ్చివెలక్కాయి మింగినంత పనైంది రేఖకి తలనొప్పి నెపంతో టిఫిన్ చెయ్యటం తప్పించుకొన్నది దొంగచాటుగా ఓ తెలిసిన ఆవిడకి ఫోన్ చేసి ఫలానా కూర ఎలా వండాలో అడిగి తెల్సుకొని ఆ ప్రకారంగానే వండేసింది అన్నం ఓ మాదిరిగా కుదిరినట్లుగానే అన్పించి, వడ్డించి భర్తని భోజనానికి పిల్చింది అన్నం నోట్లో పెట్టుకొన్న వాసుకి ఇన్నిరోజులు అణిగివున్న కోపం ఒక్కసారి తారాస్థాయి నందుకొన్నది

"ఏమిటి రేఖా ఇది ఇలాగేనా వండేది పప్పు తిని చూడు మొన్నటికీ మొన్నా అంతే నిన్నా అంతే ఆ చారు, చూర్ణకింద నీళ్ళకంటే కనాకష్టంగా వున్నాయి ఇవాళా అంతే, కుక్కలు కూడ తినవు ఇదేనా మీ అమ్మ నీకు నేర్పినది లేకపోతే బి ఏ చదవగానే సరేననుకున్నావా? ఛీ! ఛీ!" కంచం తోసేసి విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు ఆ విసురుకి కంచం క్రింద పడిపోయి గది అంతా ఖరాబయింది కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తూ, దూరంగా వున్న అమ్మని తలుచుకుంటూ మెల్లిగ గదంతా శుభ్రముచేసి సర్దేసింది

మరునాడు తల్లిని గురించి ఆలోచిస్తూ పరధ్యానంగా అన్నం వారుస్తూ గంజి చేతిమీద పడగానే, కెవ్వుమని అరిచిన రేఖ గొంతు వినగానే, ఒక్క అంగలో అక్కడకి వచ్చేసాడు వాసు ఎర్రగా కమిలిపోయిన రేఖ చేతికి బర్నాల్ వ్రాసి భార్య వైపు చూసాడు అందమైన పెద్ద కళ్ళనిండా నీళ్ళు "రేఖా" అన్నాడు జాలిగా అంతే అతని చేతులలోనే మొహం దాచుకున్నది "నాకు వంట రాదు అమ్మ నేర్పినా నేర్చుకోలేదు" అంటున్న రేఖను చూసి శ్రీనివాసు మనసు కరిగిపోయింది

మూడురోజుల తరువాత రేఖని తీసికొని తన ఊరు వచ్చేసాడు వాసు రేఖ ఎందుకని ఎంతగా అడిగినా 'నీవే చూస్తావుగా' అంటూ చెప్పలేదు వాళ్ళ రాక ఆ ఇంట్లో అందరికీ ఆనందాన్ని పంచింది ప్రేమగా వచ్చి కౌగిలించుకున్నారు ఆడపడుచులు వాసు వున్న రెండురోజులు రెస్టుగానే గడచింది మూడోరోజు భోజనాలు చేస్తుండగా "అమ్మా రేఖ ఓ నెల యిక్కడే వుంటుంది పూర్తిగా వంట నేర్పించు పాపం రాదు" అన్నాడు ఆ విషయం విని అంతా ఆశ్చర్యపోయారు సిగ్గుతో తల వంచేసుకొన్నది ఆ మరురోజు తల్లికి ఏదో చెప్పి, రేఖను అక్కడే వదిలేసి వెళ్ళిపోయాడు శ్రీనివాసు మర్నాటి లేచీ లేవడంతోపే, అత్తగారి అరళ్ళా, తోటికోడళ్ళ సాధింపులు, ఆడపడుచుల వెక్కిరింతలు ఎదురయ్యాయి రేఖకు "ఏమోనమ్మ చదువుకున్న పిల్ల కావాలి అంటున్నాడుకదా అని ముచ్చటపడి చేసాము కాని, కట్టుకొన్న మొగుడికి వండిపెట్టలేదని ఏం తెలుసు?" అత్తగారి సాధింపు ప్రతి పనీ తనకే అప్పజెప్పి వాళ్ళంతా కబుర్లు చెప్పుకుంటుంటే ప్రక్కనేవున్న బావిలో దూకుదామనిపించింది అమ్మనయితే దబాయించి పని ఎగ్గొట్టేదికాని ఇక్కడ తనకా ధైర్యం లేదు అమ్మ చెప్పిన మాట విననందుకు తగిన శిక్ష నాకిది అనుకొన్నది" "ఎంత సుకుమారంగా పెంచితే మాత్రం వంట నేర్పాలని వాళ్ళ అమ్మకి తెలియదేమో చదివించగానే చాలనుకున్నారు కాబోలు," తోటికోడళ్ళు వెక్కిరింతగా అనుకుంటూ నవ్వుకున్నారు వాళ్ళిద్దరిని మింగేద్దామన్నంత కోపము వచ్చింది ఒకప్పుడు తల్లి మాటలు గుర్తుకువచ్చి రాత్రి పడుకొన్నపుడు తృప్తితీరా ఏడ్చింది, మిసెస్ రేఖారాణి బి ఏ "లే వదినా నీకు చేతకాదు" అంటూ ఓ పెద్ద గుండిగ అన్నం అవలీలగా వారుస్తున్న పదిహేనేళ్ళ ఆడపడుచును చూసి ఆశ్చర్యపోయింది

మొత్తానికి అష్టకష్టాలుపడి ఇరవై రోజులలో అన్ని రకాల వంటలు, పిండి వంటలు రుచిగా క్షణంలో అవలీలగా వండగలిగే స్థితికి చేరుకున్నది రేఖ ఆ రోజే వాసు వచ్చాడు రేఖను తీసికొని వెళ్లటానికి 'అమ్మయ్య యింకా ఈ నరకం నుండి విముక్తి తనకు' అనుకున్నది రేఖ

బయలుదేరేముందు గదిలోకి పిల్చి పసుపు కుంకుమ యిచ్చి కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టుకొన్నది అత్తగారు తోటికోడళ్ళు కళ్ళలో కూడా నీళ్ళు చూసి ఆశ్చర్యపోయింది "నిన్ను అనరాని మాటలని అష్టకష్టాలు పెట్టాను మంచిగా చెప్తే నీవు మాట వినవని వాసు చేసిన బలవంతం యిది మనస్ఫూర్తిగా మేము అన్న మాటలు కాదు నీవంటే మా కందరికి యిష్టం నిన్ను కష్టపెట్టినందుకు చిన్నదానివైన మమ్మలను క్షమించు" అన్నదావిడ

వాళ్ళు తనపట్ల చూపిన కాఠిన్యం వెనుక ఆప్యాయతకు ఆశ్చర్యపోయి, "మిమ్మలను అపార్థం చేసుకొన్నందుకు నన్ను క్షమించండి అత్తయ్యా" లంటూ అందరి దగ్గర సెలవు తీసికొని ఒకప్రక్క ఆనందంతో అంతకు మించిన బాధతో భర్తవెంట వచ్చేసింది రేఖ

"నాయర్ని మాన్పించేద్దాం" అన్నది రేఖ ఇంటికి రాగానే నాయర్ వడ్డించిన భోజనంచేసి పడుకుంటూ "ఆ పని మాత్రం చేయకు వాడు నా చిన్నప్పటినుండి నన్నే అంటిపెట్టుకొని వున్నాడు ఇక్కడే వుండని నీకు సహాయంగా వుంటాడు" అన్నాడు వాసు

మరునాడు తనే స్వయంగా వండి భర్తకు ప్రేమగా వడ్డిస్తూ ఎన్నడూ లేని తృప్తి పొందింది భర్త ఆఫీసుకి వెళ్లిన తరువాత తల్లికి ఉత్తరం వ్రాసి మరోసారి చదువుకున్నది

అమ్మా,

సృష్టిలో మహత్తరమైనవి రెండే రెండు ఒకటి అమ్మ రెండు ఆమె ప్రేమ అమ్మా! అనుక్షణం నాచేత ఏదో ఒక పని చేయించాలని ప్రయత్నించేసే, నిన్ను చూస్తే చాలా కోపం వచ్చేది నన్నొక అసమర్థురాలిగా నీవు కోప్పడుతుంటే, నాన్నే మంచివారని, నీవే చెడ్డదానివని, నామీద ప్రేమ లేదని చాలాసార్లు విసుగ్గా గొణుక్కునేదాన్ని కాని ఆ కఠిన శాసనాల వెనుక ఒక తల్లి హృదయము వున్నదని అది చూసే ఓర్పుతో, ఆవేదనల వెనుక యింత అర్థం, ఆనందం ఉంటుందని గ్రహించలేకపోయాను ఇక్కడికి వచ్చిన తరువాత నీవు నాపట్ల చూపిన ఆప్యాయత విలువ కట్టలేనిదిగా కన్పించింది ఈమధ్య ఓ నెలరోజులు అత్తయ్యగారి ఇంటిలో వుండి పూర్తిగా వంట నేర్చుకొన్నాను వాళ్ళు చూపిన మార్గం, ఆదరణ నాకు అమూల్యమైన కానుక 'ఆడవాళ్ళు చదువుకొనేది వంట చేయడానికి కాదని, మొండిగా వాదించే నాలాటి ఆడపిల్లలకి, 'బోర్‌గా భావించి తప్పుకునేవారికి' నా కథే ఒక చక్కని గుణపాఠం అమ్మా! నీ ప్రేమని అపార్థం చేసుకొన్న నీ కూతురిని క్షమించు ఆయన వచ్చేవేళ అవుతున్నది నేనే స్వయముగా వండిపెట్టాలి మరి యిక వుంటానమ్మా

నీ కూతురు
రేఖారాణి

మడిచి కవరు అంటించి పోస్టు చేయమని నౌకరు కిచ్చి, టిఫెన్ తయారు చేయడానికి వంట యింట్లోకి అడుగు పెట్టింది మిసెస్ రేఖారాణి బి ఏ